

Představení nového slušovického faráře P. Pavla Hödla

P. Pavel Hödl

Narodil jsem se Pavlovi a Jitce, rozené Dostálové, 20. května 1980 v Uherském Hradišti. Mám o šest let starší sestru a v současnosti jsem dvojnásobným strýčkem. Otce jsem již pochoval 20. září 2011.

Svatý křest jsem přijal jako miminko, ve vší tajnosti, 16. srpna 1980 v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Uherském Brodě. Ve víře mě však rodiče nevedli, sami se spíše označovali za ateisty. Pěstovali ve mně úctu k posvátným věcem, a také kněžím coby vzdělaným osobám. Uvědomělou katoličkou byla jen babička z otcovy strany, Marie Hödlová, rozená Polanská. Její zbožnost byla lidová a upřímná.

Dětství jsem prožil v malé slovácké vesnici Záhorovicích. S rodiči jsme často zajížděli i do Slušovic na dostihy. Snad proto si v našem městečku nepřípadám cize.

Zásadní vliv na mě měla především babička Emilie Miličková. Pocházela z obyčejné valašské rodiny v Pitíně, jíž byly vlastní masarykovské ideály. Vystudovala obchodní akademii, což ve třicátých letech bylo opravdu dobré vzdělání. Vyznačovala se cílevědomostí a hrdostí. Vynikala sečtělostí a rozhledem, v dějinách i výtvarném umění. Jako bývalá sokolka mi vštěpovala zdravé zásady. Hodně jsem se od ní naučil díky jejím životním vzpomínkám.

Po čtyřech letech na místní Základní škole (1986-1990) a páté třídě na Základní škole Tomáše Garigua Masaryka v Bojovicích (1990/1991) jsem přestoupil na obnovené osmileté gymnázium Jana Ámose Komenského v Uherském Brodě (1991-1999), kde jsem 17. května roku 1999 složil maturitní zkoušku. Zalíbení jsem nacházel v humanitních vyučovacích předmětech, především jazycích. Hluboce mě naplňoval zájmový kroužek věnovaný četbě stěžejních filozofických textů. Na gymnáziu jsem se seznámil s některými díly Vladimíra Sergejeviče Solovjova.

Na gymnáziu mě přivedl k vážným úvahám o duchovních věcech přítel Lukáš. Díky němu jsem začal navštěvovat hodiny náboženství pod mistrným vedením dominikána P. Angelika Mičky. K prvnímu svatému přijímání jsem přistoupl po důkladné přípravě nezdenickým duchovním správcem a též dominikánem P. Česlavem Jaromírem Plachým o neděli Vzkříšení 16. dubna 1996 v Nezdenicích a biřmován jsem byl tamtéž 7. června 1997 Mons. Josefem Hrdličkou, pomocným biskupem olomouckým.

Rozhodující kněžský příklad jsem měl v P. Vavřinci Černém, který do Nezdenic dojížděl od července 1996 z uherskobrodského dominikánského konventu. Přivedl mě v šestnácti letech k ministrování a uvedl do vzrušujícího světa liturgie.

Po složení predepsaných zkoušek jsem byl přijat do Arcidiecézního kněžského semináře v Olomouci. Ve školním roce 1999/2000 jsem byl z rozhodnutí arcibiskupa olomouckého Mons. Jana Graubnera, zapsán do Teologického konviku v Litoměřicích.

Roku 2000 jsem se zapsal (22. září) do magisterského programu „Katolická teologie“ na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. V místním semináři jsem prožil tu nejhezčí dobu přípravy na kněžskou službu.

Po dvou akademických letech, které se soustředily hlavně na filozofii, jsem byl vyslán Mons. Janem Graubnerem do Říma, abych svá studia dokončil na Papežské lateránské univerzitě. Má seminární formace pokračovala na Papežské koleji sv. Jana Nepomuckého. Roku 2005 jsem dosáhl na Papežské lateránské univerzitě bakalářského stupně v teologii. Silně mě ovlivnil příklad chřadnoucího Jana Pavla II. a mimořádný pontifikát Benedikta XVI.

A 13. února 2003 jsem byl přijat mezi kandidáty jáhenství a kněžství v hlavní kapli Nepomucena. Dne 17. prosince 2003 jsem byl ustanoven lektorem v téže kapli kardinálem Giovannim Coppou, 23. prosince 2003 následovalo ustanovení akolytou v soukromé arcibiskupské kapli v Olomouci.

Od 1. července 2005 jsem vykonával službu pastoračního asistenta v Zábřehu, Zvoli, Jedlí, Klášterci, Svěbohově a Maletíně. Zdejší farníci mě přijali jako svého syna, podobně jako všechny duchovní, kteří se v tomto severomoravském městečku vystřídali. Během svého působení v Zábřehu jsem navázal na svá studia na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, jež jsem zdárně dokončil státními zkouškami a obhajobou diplomové práce pod názvem „Úloha filozofie v teologii podle sv. Tomáše Akvinského“. Tím jsem dosáhl i magisterského stupně.

Roku 2005 jsem byl inkardinován po složení předepsané přísahy, na závěr duchovních cvičení v hlavní kapli exercičního domu Stojanov na Velehradě do arcidiecéze olomoucké. Na jáhna jsem byl vysvěcen 13. srpna 2005 v menší papežské bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Velehradě Mons. Janem Graubnerem. Jako jáhen jsem sloužil téměř jeden rok (15. srpna 2005 až do 24. června 2006), a to ve stejných farnostech, v nichž jsem byl ustanoven pastoračním asistentem.

Na kněze jsem byl ordinován 24. června 2006 v olomoucké katedrále sv. Václava svým arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem. První mši jsem předsedal 1. července 2006 v Záhorovicích. Od 1. července 2006 jsem byl jmenován kaplanem ve farnostech Hranice a Paršovice. Na svém prvním kněžském působišti na mě zapůsobil bratrský přístup faráře a děkana, hranického Jiřího Doležela.

Do Vsetína jsem byl přeložen 1. července 2007, kde jsem sloužil jako kaplan. Až do 30. září 2008 jsem byl ustanoven rovněž kaplanem *ex currendo* ve farnosti Pozděchov. Od měsíce října 2008 jsem navštěvoval jako řádný posluchač licenciátní program na Papežském liturgickém institutu při Papežském atheneu sv. Anselma na Aventině. Zde jsem studoval nepřetržitě do roku 2010, licenciát jsem řádně završil složením všech předepsaných zkoušek a obhajobou licenční práce dne 14. prosince 2010 pod názvem „*Sanguis redemptionis v Missale Gothicum*. Soteriologická reflexe o Kristově krvi v průběhu galikánského roku.“

Během licenciátních studií se má činná pastorece omezovala jen na prázdniny. Dodávám, že 1. července 2009 jsem byl přeložen ze Vsetína znovu do Hranic.

Od 1. července 2010 jsem byl jmenován administrátorem v bývalých Sudetech, do farnosti Dlouhá Loučka. Byly mi svěřeny dvě další farnosti (Paseka a Šumvald), v nichž jsem působil jako administrátor *ex currendo*. Mnoho času jsem věnoval péči o nemocné v paseckém Odborném léčebném ústavu. V těchto nezvyklých a nelehkých poměrech jsem se naučil mnoha dovednostem, a především důvěře v Hospodina.

Po složení kanonické zkoušky jsem byl jmenován k 1. prosinci 2010 v Dlouhé Loučce farářem. Po šesti letech jsem byl přeložen k 1. červenci 2016 do Zubří jako farář a současně jsem dojížděl také do Vidče.

Od ledna do března 2012 jsem se účastnil tzv. Studia, pořádaného každoročně Kongregací pro kauzy svatořečení především pro budoucí postulátory kauz blahořečení a svatořečení. Podílel jsem se na vytváření *Positio super virtutibus* služebnice Boží Aničky Zelíkové z Napajedel. Tuto službu jsem ale vzdal s ohledem na vytížení ve farnostech, které mi byly svěřeny.

6. května letošního roku jsem složil na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci státní doktorské zkoušky a obhájil disertační práci věnovanou *Mystagogii mešního obřadu v pokoncilní liturgické teologii*. Doktorská promoce se koná v pátek 12. září.

Krom samotných Slušovic jsem během těchto velkých prázdnin převzal též sousední farnost Trnavu, kde kněžsky působíme s otcem Josefem Kuchařem.

S ohledem na svou odbornost dávám příležitostně osvětové přednášky o liturgii svátostí, např. na půdě Muzea Bojkovska.

Už třetím rokem se z pověření olomouckého arcibiskupa věnuji věřícím menšinových citových náklonností. Umím se zastat slabších a dotýká se mě každá nespravedlnost.

Farnosti, které mi byly svěřeny, jsem nikdy neporovnával, a děkuji velkorysým farníkům a občanům, že neporovnávají ani mě. Snad v tom je ona krása a půvab církevního společenství, že hraje barvami.

Děkuji Pánu Bohu, že jsem zdravý jak řípa, i proto, že pravidelně cvičím a dbám o životosprávu. Jako slovácká duše jsem v jádru zádumčivý. „*Ač je očím do breku, ústa se smějí.*“ (Karel Kryl) Blaživý dar humoru je mi pak vítaným majákem v bouřích.